

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/932/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413212043
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4413212043.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., A. Y. 3, zastúpený: JUDr. Roman Foltín, advokát, so sídlom Školská 3, Nitra, IČO: 42 119 626, proti žalovanému: ThyssenKrupp Materials Slovakia, spol. s.r.o., so sídlom Bešeňovská cesta 17, Nové Zámky, zastúpený: JUDr. Ervín Erdélyi, advokát, so sídlom P. Blahu 7/A, Nové Zámky, o náhradu nemajetkovej ujmy, o zaplatenie sumy 100 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. mája 2015 č. k. 9C/285/2013-260 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 04. augusta 2015 č. k. 9C/285/2013-293, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom v celom rozsahu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 25. mája 2015 č. k. 9C/285/2013-260 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 04. augusta 2015 č. k. 9C/285/2013-293 (napadnutý rozsudok) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 30.000 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšku zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov konania sumu 1664,04 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.05.2013 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 100.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka, s odôvodnením, že ako zamestnanec spoločnosti TOPNAD, a.s., so sídlom v Topolčanoch, kde je zamestnaný od 22.02.2011, ako vodič kamiónovej dopravy, dňa 20.05.2011 utrpel vážny pracovný úraz v prevádzke žalovaného, kedy z dôvodu nesprávnej manipulácie s tovarom, resp. z dôvodu posunu materiálu, ktorý sa nakladal na ložnú plochu jeho vozidla, ho tento materiál zasiahol a spôsobil mu zlomeninu oboch kostí nohy v členku. Z dôvodu tohto zranenia bol hospitalizovaný v nemocnici, následne operovaný, a do nohy mu musel byť vložený kovový materiál. Jeho práceneschopnosť trvala od 20.05.2011 do 02.05.2012. Z dôvodu, že jeho zdravotný stav bol dlhodobo zlý, poberal iba dávku z titulu práceneschopnosti vo výške 180-190 eur mesačne, až pokiaľ nebol schopný nastúpiť späť do práce. Vzhľadom na rozsah zranenia bol traumatológom po obodovaní bolestného vo výške 390 bodov, a SSU z dôvodu trvalých následkov vo výške 300 bodov, upozornený na to, aby lekárske správy, vrátane obodovania predložil obvodnému lekárovi, z dôvodu, že rozsah jeho zranenia je taký, aby mohlo byť rozhodované o priznaní invalidného dôchodku. Vo vyjadrení experta, ktorý vyhotovil svoj posudok v rámci trestného konania, je zrejmé, že došlo k pochybeniu na strane žalovaného, ktorý porušil predpisy v oblasti bezpečnosti práce, keď boli porušené bezpečnostné predpisy o prevádzke zdvíhacích zariadení, bezpečnostný predpis pri obsluhu elektrického mostového žeriava, a diaľkovým rádiovým ovládaním, a v neposlednom rade bol príčinou zranenia zlý technický stav mostového žeriavu. Mal za to, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá bola

spôsobená jeho prevádzkovou činnosťou. Jeho zodpovednosť ako právnickej osoby je zodpovednosť objektívna a to bez ohľadu na to, či bolo zranenie spôsobené úmyselne, z neobľahosti, prípadne zamestnancami spoločnosti. Uviedol, že spôsobeným úrazom má trvalé následky a to obmedzenú hybnosť nohy a nie je schopný vykonávať činnosti ako pred úrazom. Výrazne je obmedzený pri výkone práce, pretože ako vodič používa často svoje nohy, a pri vykladaní tovaru si musí dávať pozor, nakoľko sa musí premiestňovať viackrát za deň na ložnú plochu auta a späť. Žalobcu zasiahol tento pracovný úraz v oblasti finančnej, keď sa dostal do existenčných problémov, za ktoré nesie zodpovednosť žalovaný. Pred úrazom zarábala v čistom mesačne asi 600,- eur, počas doby PN od 20.05.2011 dostával iba nemocenskú dávku 180,- eur. Táto skutočnosť výrazne ovplyvnila život jeho rodiny. Jeho manželka bola prepustená z práce k 01.07.2011, ako rodina sa dostali na hranicu prežitia. Má tri deti, z toho iba jedno je plnoleté, ktoré s nimi žije v spoločnej domácnosti. V čase, keď sa žalobcovi stal úraz bola jeho dcéra H. tehotná a v novembri 2011 sa mu narodil vnuk. Poukázal na to, že jeho dcéra, v čase keď porodila mala iba 17 rokov, a preto on nedostával až do jej plnoletosti žiadnu dávku, a musel sa na viac starať aj o vnuka. V dôsledku úrazu, ktorý utrpel sa dostala jeho rodina do vážnych finančných problémov, lebo jeho manželka po prepustení nezarábala ani 300,- eur. Mali vysoké náklady na domácnosť týkajúce sa úveru na dom v banke vo výške 370,- eur, lebo si požičiavali peniaze od rodiny, a siahli na všetky svoje úspory, napokon ani to nestačilo a žalobca s manželkou boli nútení žiadať o pozastavenie splácania úveru na obdobie pol roka v septembri 2011. Pred úrazom v prevádzke žalovaného sa snažil zabezpečovať potreby svojej rodiny aj brigádami, pretože je vyučený maliar a počas víkendov si privyrábal ako maliar. Po úraze však na túto činnosť mohol zabudnúť, nakoľko ju nedokáže vykonávať pre obmedzenú hybnosť nohy. V dôsledku zanedbania bezpečnostných predpisov u žalovaného podľa žalobcu boli vo vážnej miere poškodené jeho osobnostné práva v zmysle OZ a základného práva v zmysle Ústavy Slovenskej republiky. V značnej miere bolo poškodené jeho zdravie, lebo má zohyzdenú nohu, v letnom období nemôže nosiť letnú obuv bez ponožky, pretože jeho holá noha s výraznými keloidmi po operácii priťahuje pohľady okoloidúcich ľudí. Týmto úrazom bol postihnutý aj jeho spoločenský život, a vo vážnej miere bolo narušené jeho právo viesť riadny rodinný život, pretože sa dostal na hranicu existenčných problémov, nevedel riadne zabezpečiť chod domácnosti pre nedostatok finančných prostriedkov, trpel depresiami a z toho dôvodu trpela i jeho rodina, pretože nemohli viesť ako dovtedy štandardný a šťastný rodinný život. Z právneho hľadiska poukázal na to, že ku škode na zdraví došlo nepochybne pri prevádzkovej činnosti žalovaného podľa ust. § 420a OZ, čo je jeho objektívnou zodpovednosťou, pričom neboli splnené žiadne liberačné dôvody, a preto ust. § 420 OZ, je v tomto prípade iba okrajovým ustanovením. V predmetnom konaní sa rieši objektívna zodpovednosť žalovaného pri vykonaní podnikateľskej činnosti v jeho prevádzke a najmä to, či pri jeho prevádzkovej činnosti bola žalobcovi spôsobená škoda. V zmysle doložených listín žalobcom, mal žalobca za to, že zodpovednosť žalovaného je jednoznačne daná a nebol produkovaný dôkaz, ktorý by ako liberačný dôvod zodpovednosti žalovaného obstál. Z tohto dôvodu mal za to, že v dôsledku konania, resp. nekonania žalovaného boli porušené jeho základné ústavné, občianske a osobnostné práva podľa ust. § 11 a § 13 OZ, a čl. 19 Ústavy SR. V prevádzke žalovaného, v ktorej sa stal pracovný úraz je monitorovaná kamerovým systémom v hale, kde sa tovar nakladal. Jednoznačne mal za to, že pracovný úraz, ktorý utrpel bol zachytený kamerou, a napriek tejto skutočnosti žalovaný nevedel predložiť kamerový záznam, ani vyšetrovateľom v trestnej veci a ani ako dôkaz do tejto občianskoprávnej veci. Po návrate do pracovného procesu, o rok trvajúcej práceneschopnosti žalobca zistil, že od času jeho úrazu sa zmenil spôsobom nakladania tovaru na ložnú plochu vozidla, a už sa to nerobí spôsobom, ako to bolo v deň jeho úrazu.

3. Žalovaný sa vyjadril písomne podaním zo dňa 23.05.2013, v ktorom uviedol, že žalobu považuje za neopodstatnenú, a navrhol ju zamietnuť v celom rozsahu, nakoľko v kritický deň dňa 20.05.2011, asi o 14:00 hod. v areály pracoviska žalovaného zamestnanci R. J., ako viazač, a H. X., ako obsluha žeriavu, uviazali plechy na dve mačky, a pomocou mostového žeriava s diaľkovým ovládaním presunuli plechy pre nákladné motorové vozidlá a potom vodič - žalobca a R. J., ktorí stáli na korbe vozidla dali pokyn obsluhu žeriavu, aby tieto dvíhal a uložil na ložnú plochu nákladného motorového vozidla. Obsluha žeriavu posúvala plechy smerom do ložnej plochy podľa pokynu žalobcu a na jeho pokyn žeriavnik postupne posúval plechy smerom k žalobcovi a R. J.. Poškodený žalobca riadil celý pohyb plechov, pričom nedodržiaval bezpečnú vzdialenosť od plechov, a tieto ho zasiahli do spodnej časti tela. K zásahu došlo v dôsledku toho, že sa žalobca zdržoval v nebezpečnej blízkosti plechov, nedodržiaval dostatočný bočný a kolmý odstup od posúvaného tovaru a v dôsledku výkyvu plechov došlo k pritlačeniu spodnej časti jeho tela - nohy, následkom čoho utrpel pracovný úraz. Podľa názoru žalovaného, žalobca svojím konaním porušil ust. § 12 ods. 2 písm. a), c), bod 2, zák. č. 124/2006 Z. z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov,

nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z č. I. 9, písm. n) STN - 270143, 1968. Z právneho hľadiska poukázal na ust. § 420 ods. 3 OZ.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že výsluchom svedka Z.. H. R. bolo preukázané, že vykonával technika zdvíhacieho materiálu a v tom čase bol zamestnancom žalovaného, ale už nie je. Podľa jeho vedomostí žalovaný nemal žiadne chyby v súvislosti s činnosťou a zariadením týkajúceho sa nakládky tovaru. Tiež uviedol, že nemá vedomosti o tom, že zmluva medzi žalovaným a spoločnosťou TOPNAD a.s., Topoľčany, by neobsahovala všetky podstatné náležitosti v súvislosti so zamestnancami, ktorí mali spolupracovať pri preprave a nakládke tovaru. Uviedol, že v predmetnej veci dával konkrétne podklady do zmlúv po stránke technickej, aby zmluvy medzi žalovaným a TOPNADOM, a.s., obsahovali klauzuly, že je potrebné vodičov vyškoliť ohľadom viazača bremien, aby vedeli ako majú tovar naložiť a vyložiť, aby nedošlo k podobným úrazom. Uviedol, že v čase, keď sa stal pracovný úraz myslel, že ten žeriav bol v poriadku, lebo sa jednalo o nové zariadenie, ktoré bolo vyrobené v X. predtým sa dlho nepoužívalo, a toto zariadenie bolo v súlade s technickými normami a požiadavkami takého zariadenia. Mal vedomosť o tom, že žalobca mal vykonané školenie viazača bremien, lebo v čase vyšetrovania trestného činu H. X., si vyšetrovateľ dal pripojiť spis z TOPNAD, a.s., kde boli doložené listinné dôkazy o tom, že žalobca toto školenie absolvoval. Podľa jeho názoru v čase pracovného úrazu nedošlo k zlyhaniu stroja, alebo jeho zlého technického vybavenia.

5. Výsluchom svedka R. F. bolo preukázané, že v roku 2011 ho požiadalo Obvodné oddelenie PZ Nové Zámky, odbor vyšetrovania, na vypracovanie Odborného posudku, ohľadom pracovného úrazu, ktorý sa stal žalobcovi, a v tomto odbornom posudku uviedol, že odpovedal na otázky vyšetrovateľa, ktoré boli v spise, boli 4, s tým, že zhruba na 2. až 3. deň, bol spolu s vyšetrovateľom na mieste samom, kde došlo k pracovnému úrazu a bol mu predložený kompletný vyšetrovací spis, z ktorého určil, či boli porušené predpisy, alebo nie pri práci v súvislosti s pracovným zaradením žalobcu a s prácou, a zistil, že boli porušené predpisy a konkrétne o tom hovorí vo svojom odbornom stanovisku. Skutočnosť, či žalobca ako vodič, ak je držiteľom viazačského preukazu, či to má vplyv na jeho zodpovednosť, uviedol, že takáto skutočnosť nemala vplyv na vypracovanie jeho odborného stanoviska, lebo žalobca bol poškodený, a nebol zamestnancom žalovaného. Uviedol, že žalovaný zabezpečil, a mal k dispozícii automatické zariadenie, ako zdvíhacie na diaľkové ovládanie, čo v okolí nemá nikto, ale zároveň nemal zabezpečené oboznámenie cudzích ľudí s nebezpečenstvom v súvislosti s týmto zariadením.

6. Výsluchom svedka H. X. bolo preukázané, že bol v čase pracovného úrazu zamestnancom žalovaného, v pracovnom zaradení skladník aj žeriavnik, a mal na starosti diaľkové ovládanie žeriava. Bol vyškolený v súvislosti s manipuláciou bremien a tiež aj v súvislosti s manipuláciou diaľkového ovládania žeriavu. Žalobca po obdržaní výdajky v kancelárii prišiel do haly A 3, a svedok s p. J. zapli bremeno 12 m plech, ktorý vážil 5,7 ton. Plech sa nachádzal zhruba 4-5 m od auta, žalobca prišiel s autom do haly, kde si musel urobiť poriadok na korbe vozidla, a potom svedok dostal pokyn od viazača a vodiča, že môže začať s nakládkou. Keď sa začalo nakladanie žalobca sa zdržiaval na korbe vozidla, svedok spustil plech zhruba 10 cm nad drevami, čo boli na korbe vozidla, potom dostal povel od viazača bremien, že môže ísť s plechom dopredu, a keď bol svedok 10 cm vo vnútri auta, tak, dostal pokyn od žalobcu aj od viazača, že môže ísť dopredu a vtedy sa stal tento úraz. Potvrdil súdu, že bežne vodič auta je prítomný pri nakládke, ale v bezpečnej vzdialenosti, ktorá je taká, že nestojí medzi plechom a čelom návesu, ale stojí v bezpečnej vzdialenosti 2-3 m. Myslí si, že vodič auta je zodpovedný za nakládku. Potvrdil súdu, že v trestnom konaní si doznať svoju vinu, aj keď si čiastočne myslí, že bol iba spoluvinným, z dôvodu, že čiastočne mohol zabrániť tomu, aby žalobca bol na korbe vozidla, lebo mu mohol povedať, aby sa tam vôbec nezdržiaval.

7. Výsluchom svedka Z.. W. R., X., s.r.o., bolo súdu preukázané, že vykonával školenia ohľadom ochrany bezpečnosti práce zamestnancom žalovaného od roku 2007, spolu aj so svojim otcom, keďže predmetom činnosti ich spoločnosti je práve táto činnosť a zmluvne to má ošetrené so žalovaným. Potvrdil súdu, že každý rok, raz prebiehalo školenie v súvislosti s bezpečnosťou práce žeriavníka, viazača, takým spôsobom, že žalovaný zabezpečil účasť všetkých zamestnancov, skladníkov, žeriavníkov, viazačov a ostatných, a potom prebiehala aj diskusia. Uviedol, že jeho spoločnosť nevydávala preukazy žeriavníka a viazača bremien, lebo ich vydanie a zabezpečenie mal na starosti p. F.. Okrem iného žeriavnik nepotrebuje vydať preukaz žeriavníka, lebo stačí iba poučenie revíznym technikom, čo zahŕňa zákon č. 355/2007 Z. z., ohľadom výchovy a vzdelania zamestnancov, s tým, že čo sa týka viazača jeho prvá odborná príprava musí prebehnúť po 5 rokoch od vydania preukazu.

8. Výsluchom svedka J.. R. X., zamestnanca Inšpektorátu práce Nitra, ktorý vypracovával písomnú odpoveď zo dňa 07.11.2014, uviedol, že zamestnávateľom bol poverený ohľadom prešetrenia sťažnosti ťažkej ujmy na zdraví žalobcu, podľa § 11 ods. 1, zák. č. 9/2010 Z. z., a podľa ich interných noriem, podľa § 10 ods. 3. Pridržiaval sa zásadne toho, čo uviedol vo svojej písomnej odpovedi zo dňa 07.11.2014, ako aj toho, že v čase úrazu žeriavnik H. X., mal neplatný preukaz žeriavnika, pričom k tomuto zisteniu dospel z dokumentácie, ktorú mal k dispozícii, nakoľko p. X. bol školený tým, kým nemal byť, lebo on nemal platný preukaz na takéto školenie.

9. Ďalšie súd prvej inštancie uviedol, že lekárske posudky o bolestnom, J.. R. T., primára oddelenia úrazovej chirurgie, a J.. M. E., úrazového chirurga, žalobca preukázal, že mu lekár stanovil bolestné v počte bodov 390, s tým, že začiatok liečenia bol určený dňom 20.05.2011, a ukončenia liečenia bolo stanovené dňom 01.05.2012, z toho v ústavnej starostlivosti bol od 20.05.2011 do 10.06.2011, a pracovná neschopnosť mu trvala od 20.05.2011 do 01.05.2012. Lekárskym posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia, J.. R. T., primára oddelenia úrazovej chirurgie, a MUDr. M. E., úrazového chirurga, žalobca preukázal, že mu lekár stanovil SSU v počte bodov 300, že začiatok liečenia bol určený dňom 20.05.2011, a ukončenia liečenia bolo stanovené dňom 01.05.2012, z toho v ústavnej starostlivosti bol od 20.05.2011 do 10.06.2011, a pracovná neschopnosť mu trvala od 20.05.2011 do 01.05.2012.

10. Poukázal na vyjadrenie spoločnosti JORD spol. s r.o., zo dňa 04.02.2013, z ktorého vyplýva, že táto spoločnosť podala písomné vyjadrenie k žiadosti vyšetrovateľa k veci pod č. k. ČVS: ORP-1034-NZ-NZ-2011, čo sa týka objasnenia a upresnenia príčiny rôznej jazdovej rýchlosti mačiek žeriava a spôsobu práce mačiek na žeriave, s tým, že obsluhovať žeriav vyrobený touto spoločnosťou konkrétne sa jedná o mostový žeriav s dvoma mačkami, nosnosti 2x6300 kg, v. č. JO-313, r. v. 2007, v tom smere, že obsluhovať uvedený žeriav môže iba vyškolená a zaučená obsluha, ktorá má na obsluhu žeriava príslušné oprávnenie podľa predpisov. Obsluha pri ovládaní žeriava musí ovládať bezpečnostné predpisy pre prácu so žeriavom, a musí ovládať aj priamo manuálny spôsob práce s predmetným žeriavom - čiže musí byť natoľko zdatná, aby žeriav mohla obsluhovať a musí vedieť kedy a ako má stlačiť príslušné tlačidlo na ovládači žeriava, aby sa dal bezpečnostne vykonať požadovaný pohyb so žeriavom.

11. Konštatoval, že v trestnom konaní R. F., expert v oblasti zdvíhacích zariadení uviedol, že boli porušené základné bezpečnostné predpisy pre prevádzku zdvíhacích zariadení, a to: povinnosti prevádzkovateľa a rozpory s platnými bezpečnostnými predpismi. Ďalej uviedol, že obsluha porušila bezpečnostný predpis, a to v povinnosti obsluhy elektrického mostového žeriava s diaľkovým rádiovým ovládaním: STN 27 0143 zdvíhacie zariadenia, prevádzka, údržba a opravy, D. obsluha zdvíhacích zariadení (predpisy pre žeriavnikov), Preprava bremien článok 70; so zaveseným bremenom sa smie pohybovať tak, aby nedošlo k väčšiemu alebo nebezpečnému rozhúpaniu bremena, ktoré by spôsobilo silné rázy v nosnej konštrukcii, alebo ohrozilo osoby a okolité zariadenia. Zakázané manipulácie článok 72; pri obsluhu zdvíhacích zariadení a preprave bremien je zakázané najmä pracovať so zdvíhacím zariadením pri vyradených, alebo nesprávne nastavených bezpečnostných zariadeniach, prepravovať bremená nad pracujúcimi, alebo v ich nebezpečnej blízkosti. Ďalej uviedol, že príčinou zranenia bol aj technický stav zariadenia, lebo čo sa týka diaľkového rádiového ovládania mostového žeriavu zistil rôzne jazdové rýchlosti mačiek, uvedená chyba bola aj v čase nakládky a zranenia p. R. X.. Uvedená chyba sa mala odstrániť ešte pred nakládkou. Rôzne jazdové rýchlosti mačiek pri zavesenom bremene spôsobili rozhúpanie bremena s následným pádom plechov pri nakladaní na korbu nákladného vozidla.

12. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany zo dňa 03.07.2013 bolo preukázané, že vo veci žalobcu, bolo prerušené konanie z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke v súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia po 01.01.2004, z dôvodu, že nebolo právoplatne skončené vyšetrovanie príčin vzniku pracovného úrazu, čo bude mať podstatný vplyv na posúdenie nároku žalobcu na úrazovú dávku - náhradu za bolesť podľa § 111 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

13. Protokolom Inšpektorátu práce Nitra, zo dňa 04.07.2011, mal súd prvej inštancie preukázané, že týmto protokolom sa vyšetrovali príčiny pracovného úrazu žalobcu podľa § 7 ods. 3, písm. b) v nadväznosti na § 13 ods. 2, a § 14 ods. 1, 2, 3, zák. č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene

a doplnení zák. č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Bolo konštatované, že vyšetrovaná udalosť je závažným pracovným úrazom v zmysle § 17 ods. 4 písm. a) zák. č. 124/2006 Z. z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej boli zistené nedostatky zo strany postihnutého - žalobcu: § 12 ods. 2 písm. a) a c) bod 2, zák. č. 124/2006 Z. z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nedodržaním bezpečnostnej úrovne, ktorá vyplýva z čl. 92, písm. n) STN 27 0143: 1968, tým, že pri ukladaní plechov na ložnú plochu vozidla sa zdržoval v nebezpečnej blízkosti plechov, a pri náhlom výkyve plechov došlo k pritlačeniu nohy, následkom čoho utrpel pracovný úraz s ťažkou ujmom na zdraví. Zo strany zamestnávateľa TK., a zo strany kontrolovaného subjektu - žalovaného, neboli zistené žiadne nedostatky.

14. Zmluvou č. 15.10.2007, o zabezpečovaní odborných prehliadok a odborných skúšok elektrických zariadení, mal preukázané, že takúto uzatvoril Ing. M. R. - XPCentrum, so sídlom v Q. M. so žalovaným dňa 15.10.2007, predmetom ktorej bolo, že Z.. M. R. - XPCentrum, bude pre žalovaného vykonávať odborné prehliadky a odborné skúšky elektrických zariadení, vrátane elektrických inštalácií budov, elektrických inštalácií pevne inštalovaných zariadení (žeriavy, výrobné stroje),... Táto zmluva ďalej obsahovala cenu, platobné podmienky, dobu trvania zmluvy, s tým, že bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvou č. XX-XX/XXXXA, o zabezpečovaní služieb bezpečnostného technika zo dňa 02.01.2007, mal preukázané, že takúto uzatvorila spoločnosť A. spol. s.r.o., - žalovaný, s predchádzajúcim názvom spoločnosti, ktorý sa niekoľko krát menil, s Z.. S. R., predmetom ktorej bolo, že Z.. R. bude pre žalovaného vykonávať služby bezpečnostného technika v súlade so zákonom NR SR č. 124/2006 Z. z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súčasťou zmluvy bol popis práce bezpečnostného technika. K tejto zmluve boli predložené aj Osvedčenia o odbornej spôsobilosti Ing. S. R. na vykonávanie takejto činnosti. Zmluvou č. XX-XX/XXXXB, o zabezpečovaní služieb technika požiarnej ochrany, zo dňa 02.01.2007, mal preukázané, že takúto uzatvorila spoločnosť A. spol. s.r.o., - žalovaný, s predchádzajúcim názvom spoločnosti, ktorý sa niekoľko krát menil, s Ing. S. R., predmetom ktorej bolo, že Ing. R. bude pre žalovaného vykonávať služby technika požiarnej ochrany v rozsahu stanovenom v zákone NS SR č. 314/2001 Zb., o ochrane pred požiarmi a vykonávacích predpisov MV SR a popis práce technika požiarnej ochrany, je uvedený v Prílohe č. 2 k zmluve. K tejto zmluve bolo predložené aj Osvedčenie o odbornej spôsobilosti Z.. S. R. na vykonávanie činnosti technika požiarnej ochrany. Zmluvou o dielo č. XX-XX/XXXX - U., zo dňa 11.05.2009, mal preukázané, že takúto uzatvoril žalovaný ako objednávateľ s poskytovateľom XPCentrum - R., s.r.o., so sídlom D. nad M., predmetom ktorej bolo zabezpečenie vykonávania úloh bezpečnostnotechnickej služby v súlade s § 22 zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pre objekty, pracoviská, priestory a činnosti objednávateľa. Ďalej boli dohodnuté aj ďalšie podmienky tejto zmluvy. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Prílohu č. 2 k zmluve tvoril popis práce bezpečnostného technika. K tejto zmluve bolo predložené aj Osvedčenie na činnosť: autorizovaný bezpečnostný technik: Ing. W. R..

15. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že znaleckým posudkom č. 382/2014, znaleckej spoločnosti H. s.r.o., so sídlom v J., v trestnej veci č. k. ČVS: ORP-1034-NZ-NZ-2011, bolo preukázané, že boli porušené rôzne bezpečnostné predpisy o prevádzke zdvíhacích zariadení jednotlivých Vyhlášok a Nariadení vlády, ktoré sú presne citované na strane 156 spisu, a ďalej bolo konštatované v tomto posudku na strane 158 spisu, že obsluha žeriavu a viazač porušili ustanovenia zák. č. 124/2006 Z. z. § 12, ods. 2, písm. a), tým, že nedodržali nasledovné právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, s ktorými boli riadne a preukázateľne oboznámení. Obsluha žeriavu nedodržala ustanovenia normy STN 27 0143, keď prevádzka zdvíhacích zariadení musí byť priebežne kontrolovaná, aby nedochádzalo k zakázaným manipuláciám žeriavnikov a viazačov. Či bolo príčinou zranenia žalobcu zlý technický stav zariadenia, zlé zavesenie materiálu a iné, znalec uviedol, že sa nedá jednoznačne stanoviť, ale s určitosťou uviedol, že technický stav žeriavu bol vyhovujúci, čo vyplýva z predložených dokladov v spisovom materiály. K vzniku podľa znalca prispeli faktory: nesprávny výber žeriavu, vzhľadom na to, že žeriavnik pri manipulácii s bremenom na korbe, nevedel bez porušenia technických podmienok výrobcu bezpečne uložiť predmetný materiál, nakoľko je zakázaná manipulácia rýchlosti pojazdu mačky, ťukaním, nesprávne zavieranie bremena, vzhľadom na prepravované bremeno. Zavesenie bremena na prostriedky na uchopenie a zavesenie bremien: 4 x oceľové lano - oko - hák - nevyhovuje. Ide o viazanie na špičku háku, čo je zakázaná manipulácia, jednak v zmysle Technickej Dokumentácie výrobcu, jednak v zmysle STN 27 0143, čl. 92 písm. d). V tomto posudku ďalej znalec konštatoval odpoveďou na otázku č. 4, na strane 160 spisu, že zamestnávateľa

porušili svoju povinnosť zo zákona NS SR č. 124/2006 Z. z., § 6 ods. 1, písm. d), i), j), tým, že umožnili pracovníkom zúčastneným pri nakládke predmetného materiálu na predmetnú korbu auta, predmetným žeriavom požitím predmetného pracovného postupu nakládky.

16. Potvrdením Sociálnej poisťovne, pobočky Topoľčany mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobcovi vyplatili dávky po 31. decembri 2008, v celkovej výške 2102,- eur a to nemocenské dávky za obdobie od 30.05.2011 do 19.04.2012, zároveň predložili o tom rozpis vyplatených dávok.

17. Národný Inšpektorát práce v Košiciach v podaní zo dňa 05.08.2014 oznámil, že Ing. W. R. bolo vydané oprávnenie na výchovu a vzdelávanie podľa ust. 27 zák. č. 124/2006, Z. z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na činnosti: - 03.2 výchova a vzdelávanie osôb na obsluhu mobilného žeriavu výložníkového typu a vežového žeriavu výložníkového typu, a na obsluhu pohyblivej pracovnej plošiny na podvozku s motorovým pohonom, s výškou zdvihu nad 1,5 m. 03.4 výchova a vzdelávanie viazačov bremien. Vzhľadom na zánik predmetu podnikania uvedených činnosti dňom 06.07.2009, zanikla týmto dňom aj platnosť uvedených oprávnení. Zvyšným trom subjektom, teda Z. S. R., Z. M. R. - XPCentrum, a spoločnosti XPCentrum, s.r.o., neboli vydané žiadne oprávnenia na výchovu a vzdelávanie na činnosť 03.2 a 03.4. Z uvedeného vyplýva, že ani jeden z vyššie citovaných subjektov nebol v rokoch 2010 a 2011, oprávnený vykonávať výchovu a vzdelávanie na činnosť 03.2 a 03.4. V podaní zo dňa 05.03.2014 Národný inšpektorát práce v Košiciach oznámil, že od účinnosti zák. č. 124/2006 Z. z., teda od 01.07.2006 až do 05.03.2014, NIP v Košiciach nevydal právnickej osobe XPCentrum - R., s.r.o., so sídlom D. nad M., žiadne oprávnenia na vykonávanie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce, t. j. ani na výchovu a vzdelávanie viazačov bremien. V zmysle tejto skutočnosti uvedená právnická osoba v nadväznosti na dikciu ustanovenia § 27 ods. 3, vyššie citovaného zákona, bez oprávnenia vydaného NIP, nemôže organizovať a vykonávať žiadnu výchovu a vzdelávanie v oblasti ochrany práce. A následne v podaní zo dňa 07.11.2014 oznámil, že sťažnosť zo dňa 21.08.2014 od žalobcu, bola opodstatnená, lebo prebehla nedostatočne a povrchne, v čase úrazu spoločnosť XPCentrum - R., s.r.o., nemala oprávnenie na vykonávanie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce. V rámci predmetného vyšetrovania bola kontrolovaným subjektom spoločnosť žalovaného a výsledkom tohto vyšetrovania bol protokol o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu zo dňa 04.07.2011. Inšpektorát práce v Q. zistil, že boli porušené bezpečnostné predpisy o prevádzke zdvíhacích zariadení a to tak, že nebol vypracovaný písomný dokument o posúdení rizík pri všetkých pracovných činnostiach, t. j. nebol vypracovaný ani na prenášanie veľkých bremien, čo je porušením § 6 ods. 1, písm. c) zák. č. 124/2006 Z.z. Boli porušené bezpečnostné predpisy obsluhy zdvíhacieho zariadenia a to tak, že obsluha zdvíhacieho zariadenia žeriavnik, ohrozil osoby, ktoré sa nachádzali v návесе, kde sa bremená mali uložiť, čím došlo k porušeniu čl. 70 STN 27 0143: 1968, kde je uvedené, že so závesným bremenom sa smie pohybovať tak, aby nedošlo k väčšiemu alebo nebezpečnému rozhúpaniu bremena. Taktiež bol porušený predpis čl. 72, písm. q) STN 27 0143: 1968, kde je uvedené, že obsluha zdvíhacieho zariadenia a preprave bremena má zakázané prepravovať bremená nad pracujúcimi, alebo v ich nebezpečnej blízkosti. Zdvíhacie zariadenie bolo schopné prevádzky.

Čo sa týka námietky č. 2, ohľadom skutočnosti, že spoločnosť XPCentrum - R., s.r.o., nebola oprávnená na výchovu a vzdelávanie v oblasti ochrany práce, Inšpektorát práce konštatoval, že táto spoločnosť nevlastnila v čase úrazu 20.05.2011, oprávnenie na výchovu a vzdelávanie, pričom vykonával školiacu činnosť v rámci BOZP pre žalovaného, z čoho vyplýva, že žeriavnik v čase úrazu H. X. mal žeriavnický preukaz a R. J. mal viazačský preukaz vydaný touto spoločnosťou, t. j. boli v čase úrazu neplatné.

18. Z lekárskeho správ o zdravotnom stave žalobcu vyplýva, že stále je liečený na postihnutú nohu, pretože sa vyskytujú rôzne ďalšie zdravotné problémy v súvislosti s pracovným úrazom, ktoré majú trvalé následky. Z výplatných pásiiek žalobcu za mesiac marec a apríl 2011, vyplýva, že pred úrazom mal čistý zárobok 609,36 eura a 751,93 eura, a po úraze v júni a v júli 2014 mal plat 637,19 eura a 699,53 eura.

19. Súd prvej inštancie uviedol, že Dodatkom Inšpektorátu práce Nitra zo dňa 15.12.201 bolo, že kontrolovaným subjektom bola spoločnosť W., a.s., so sídlom v W., kde bolo konštatované, že žeriavnik H. X., ktorý obsluhoval žeriav v čase pracovného úrazu mal platný preukaz žeriavníka ev. č. XXX/XX vydaný dňa 04.10.2003. Okrem toho absolvoval opakované školenia revíznym technikom zdvíhacích zariadení v potrebnom rozsahu pred úrazom, ako aj po úraze. Žeriavnik H. X., v čase úrazu obsluhoval žeriav Elektrický mostový žeriav typ JORD a na obsluhu takéhoto žeriavu nebolo potrebné oprávnenie na výchovu a vzdelávanie v zmysle § 16 ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. v platnom znení. H. X. mal

vydaný aj viazačský preukaz ev. č. XXX/XX dňa 01.10.2003, ktorý absolvoval školenia aj opakované školenia revíznym technikom zdvíhacích zariadení. Čo sa týka R. J., Inšpektorát práce Nitra konštatoval, že mal viazačský preukaz ev. č. XXX/XX, a absolvoval dňa 07.06.2008, aktualizačnú odbornú prípravu viazačov bremien. Ďalej bolo konštatované, že zo stany postihnutého R. X., bolo zistené porušenie § 12 ods. 2, písm. f), zák. č. 124/2006 Z.z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, lebo postihnutý v čase výkonu práce, kedy prišlo k úrazu nepoužil pridelenú pracovnú obuv.

20. Odpoveďou na list 28/2013-Ee, Z.. W. R., odpovedal právnenému zástupcovi žalovaného, s tým, že mostové žeriavy nie sú zaradené do výchovy a vzdelávania osôb na obsluhu v zmysle Vyhlášky č. 356/2007 Z. z., z toho dôvodu preukaz žeriavnika p. X. bol v čase úrazu platný. Čo sa týka viazačských preukazov p. X. a p. J., konštatoval Z.. W. R., že tieto boli v čase úrazu tiež platné, lebo tieto boli vydané organizáciou R. F. - N. & S, IČO: 400 63 283. Zároveň boli predložené v tejto súvislosti potvrdenia H. X. a R. J., o tom, že obaja absolvovali dňa 07.04.2008, aktualizačnú odbornú prípravu viazačov bremien v rozsahu 8 hodín, a fotokópiami preukazu žeriavnika na č. l. 219 - 222 spisu, bolo preukázané, že absolvovali aj opakované školenia dňa 14.10.2010.

21. Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 3T 97/2014, vyplýva, že Jaroslav Körmeni, žeriavnik, ktorý obsluhoval mostový žeriav v čase pracovného úrazu súhlasil s uzavretím Dohody o vine a treste pred Okresnou prokuratúrou Nové Zámky, dňa 25.07.2014, pod č. 2Pv 346/11/4404-50, že dňa 20.05.2011 asi o 15:15 hod. v objekte žalovaného, ako žeriavnik, neodborne pracoval na elektrickom dvojmačkovom mostovom žeriave zn. JORD v hale A, nakladal pritom materiál na korbu návesu nákladného motorového vozidla a tlačil pri tom tlačidlá diaľkového ovládania žeriava, pričom došlo k pohybu plechov, zavesených na lanách a hákoch, následkom čoho plechy zasiahli poškodeného R. X., nachádzajúceho sa na korbe, ktorý utrpel ťažkú ujmu na zdraví, čím teda obvinený spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona, a obvinený súhlasil, aby mu bol uložený trest podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, podľa § 49 ods. 1, písm. a) Tr. zákona, sa výkon trestu podmienčne odkladá, a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona, určuje sa skúšobná doba v trvaní 1 roka, podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodený - žalobca, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Sociálna poisťovňa, pobočka Topoľčany, s nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie. V tomto znení súd v predmetnej veci rozhodol aj rozsudkom zo dňa 13.08.2014, pod č. k. 3T 97/2014-315, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2014. Vyšetrovací spis č. ČVS: ORP-1034-NZ-NZ-2011, ktorý je súčasťou spisu č. k. 3T 97/2014, obsahuje podrobné výsluchy ako poškodeného, tak žeriavnikov, ako aj všetky ostatné fyzické a právnické osoby, ktoré mali s vecou dočinenie, časť týchto zápisníc o výsluchu sa nachádzajú vo fotokópiách aj v predmetnom spise č. k. 9C/285/2013, a niektorí svedkovia boli vypočutí aj ako svedkovia v občianskoprávnej veci, súčasťou spisu sú aj odborné a znalecké posudky, rôzne technické normy, Vyhlášky Nariadenia vlády, s tým, že prebehlo rozsiahle prípravné konanie vo veci, a záver bol jednoznačne taký, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu bezpečnostných predpisov v oblasti ochrany zdravia pri práci a to Vyhlášky č. 124/2006 Z. z. v znení platných zmien a doplnkov, z ktorého dôvodu aj žeriavnik H. X. pristúpil k uzavretiu Dohody o vine a treste.

22. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 11, §13 ods. 1, 2, 3, § 420a ods. 1, 2, 3 OZ.

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že je potrebné žalobe vyhovieť čiastočne a to vo výške 30.000 eur, vo zvyšku žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto ju zamietol. Čo sa týka náhrady škody podľa ustanovenia § 420a OZ, súd mal za to, že z tohto zákonného ustanovenia vychádzal pri právnom posúdení veci v spojitosti aj s ust. § 13 OZ, keď žalobca sa domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v prevádzke žalovaného v rámci svojho pracovnoprávneho vzťahu utrpel dňa 20.05.2011 vážny pracovný úraz, v dôsledku ktorého bol jeden rok práceneschopný. Pracovný úraz utrpel ako vodič nákladného motorového vozidla, ako zamestnanec externej spoločnosti W., W., pri nakladaní tovaru - kovového plechu o dĺžke 12 m na ložnú plochu vozidla. Táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná výpoveďami účastníkmi konania, ako aj listinnými dôkazmi, lekáorskými správami a posudkom o bolestnom a SSU. Ďalej bolo tiež jednoznačne preukázané a zo spisu evidentné, že pracovný úraz, ktorý sa žalobcovi stal bol spôsobený v rámci prevádzkovej činnosti žalovaného v jeho výrobnej hale. V tejto veci bolo vedené trestné stíhanie voči žeriavnikovi H. X. - zamestnancovi žalovaného, ktorý sa k tomuto skutku aj doznal, lebo bol ochotný uzatvoriť pred rozhodnutím vo veci samej Dohodu o vine a treste zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví voči žalobcovi za čo bol následne aj odsúdený Okresným súdom Nové Zámky, č. k. 3T 97/2014-315, zo dňa 13.08.2014,

ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2014. Keďže táto udalosť, resp. pracovný úraz sa odohral v prevádzke žalovaného, pri jeho prevádzkovej činnosti zodpovedá žalovaný objektívne za škodu, ktorá je pri tejto činnosti spôsobená.

24. Uviedol, že prevádzkovú činnosť na účely tohto ustanovenia možno vymedziť ako organizovanú cieľavedomú činnosť, bez ohľadu na to o akú činnosť ide (§420a ods. 2 OZ). Na rozdiel od ustanovenia § 432 OZ, nemusí tu ísť o zvlášť nebezpečnú prevádzku. Subjektom zodpovedným za škodu podľa § 420a OZ, je ten, kto škodu spôsobil pri prevádzkovej činnosti tak, ako je táto vymedzená v tomto ustanovení. Zodpovedným subjektom je spravidla podnikateľ (fyzická alebo právnická osoba), ktorý prevádzkovú činnosť vykonáva vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť.

25. Podľa judikátu Uz NS ČR, z 13.11.2003, sp. zn. 25Cdo 1006/2002, v prípade vzniku škody v dôsledku prevádzkovej činnosti podľa § 420a ods. 2 OZ, znáša zodpovednosť za škodu ten, kto ju spôsobil, nie je relevantné, či poškodený bol v zmluvnom vzťahu subjektu, ktorý mu svojou prevádzkovou činnosťou spôsobil škodu. Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 OZ, nie je protiprávny úkon, ale určitá škodová udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody, a ktorá bola vyvolaná prevádzkovou činnosťou, teda jej nepriaznivými vplyvmi na okolie. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou predpokladá existenciu týchto podmienok: a) existencia udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou, b) spôsobenie škody, c) príčinná súvislosť medzi a) a b).

26. Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a OZ, nie je zavinenie osoby zodpovednej za škodu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzkovej činnosti. Zodpovednostný vzťah vzniká medzi škodcom, ktorý spôsobil škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou a poškodeným. Prevádzkovou činnosťou sa rozumie sústavne vykonávaná činnosť, ktorá je organizovaná právnickou alebo fyzickou osobou v určitej prevádzke, a ktorá aj keby nebola vymedzená v predmete jej činnosti je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. Ustanovenie § 420a OZ nevyžaduje na strane vykonávateľa prevádzkovej činnosti protiprávny úkon, ani zavinenie. Zákon vychádza zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Tejto zodpovednosti sa prevádzkovateľ môže zbaviť (liberovať) len z dôvodov uvedených v ustanovení § 420a ods. 3 OZ. Zákon pozná len dva liberačné dôvody: a) škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nesúvisela s prevádzkovou činnosťou, alebo b) škodu si spôsobil sám poškodený.

27. Podľa judikátu NS ČR z 22.11.2000, sp. zn. 25Cdo 1695/1998, ak bola škoda spôsobená vecou použitou pri prevádzkovej činnosti žalovanej, nie je z hľadiska jej zodpovednosti podľa § 420a OZ, rozhodujúce, či žalovaná vedela, že použitá vec je vadná, prípadne nebezpečná.

28. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný vážnym a rozsiahlym spôsobom porušil bezpečnostné opatrenia, ktorú sú vyžadované príslušnými právnymi predpismi a normami STN pri manipulácii s tovarom, na základe čoho bol žalobcovi spôsobený pracovný úraz. Svedok p. F. potvrdil vo svojej výpovedi, že prítomnosť žalobcu ako osoby, ktorá má preukaz viazača bremien, nemá nič spoločné so zodpovednosťou za pracovný úraz na strane žalovaného, pretože žalobca bol v uvedenej prevádzke žalovaného ako zamestnanec inej spoločnosti - vodič nákladného vozidla, ktorému mali naložiť na korbu tovar, pričom z dokazovania jednoznačne vyplynulo a bolo preukázané, že žalobca nebol riadne oboznámený s podmienkami a rizikami činnosti žalovaného v jeho prevádzke. Súd prvej inštancie podľa predložených listinných dôkazov, odborných stanovísk, vyjadrení, mal za to, že žalobca ako vyškolený viazač bremien žiadnu svoju povinnosť v tomto prípade neporušil, pretože žiadnu činnosť viazača bremien v uvedenom prípade, ani nevykonával.

29. Čo sa týka porušenia bezpečnostných predpisov zo strany žalovaného, súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie Inšpektorátu práce Nitra zo dňa 07.11.2014, v súvislosti s odpoveďou na postúpenú sťažnosť, kde tento orgán jednoznačne uviedol, že boli porušené bezpečnostné predpisy o prevádzke zdvíhacích zariadení, a to konkrétne porušením § 6 ods. 1, písm. c) zák. č. 124/2006 Z. z., a že boli porušené aj bezpečnostné predpisy obsluhy zdvíhacieho zariadenia, lebo samotný žeriavnik ohrozil osoby, ktoré sa nachádzali v návесе, kde sa bremená mali uložiť, čím došlo k porušeniu čl. 70 STN 27 0143:1968, kde je uvedené, že so zaveseným bremenom sa smie pohybovať tak, aby nedošlo k väčšiemu alebo nebezpečnému rozhúpaniu bremena, ktoré by spôsobilo silné nárazy v nosnej

konštrukcii, a taktiež bol porušený predpis čl. 72 písm. q) STN 27 0143:1968, kde je uvedené, že obsluha zdvíhacieho zariadenia a preprava bremena má zakázané prepravovať bremena nad pracujúcimi, alebo v ich nebezpečnej blízkosti. To znamená, že žeriavnik nemal dovoliť, aby v nosnej konštrukcii sa nachádzal poškodený spolu s ďalším zamestnancom žalovaného, mal ho poučiť o tom a až potom realizovať nakládku tovaru. Okrem toho vyjadrením Národného Inšpektorátu práce v Košiciach, bolo preukázané v tomto konaní, že tento orgán do 05.03.2014 nevydal právnickej osobe XPCentrum - R., s.r.o.; so sídlom D. nad M., žiadne oprávnenia na vykonávanie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce, t. j. ani na výchovu a vzdelávanie viazačov bremien, čo bolo podstatné v prípade žeriavníka, a pokiaľ aj vykonávala vyššie citovaná právnická osoba takéto školenia, tak ich vykonávala bez oprávnenia vydaného NIP, bez ktorého oprávnenia došlo k porušeniu ustanovenia § 27 ods. 3, zák. č. 124/2006 Z. z. Pokiaľ aj žalovaný deklaroval, že mal zmluvy s Z. W. R., na vykonávanie školení ohľadom bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci v súlade so zák. č. 124/2006 Z. z., tak tieto vykonával po 06.07.2009, v rozpore so zákonom, lebo týmto dňom podľa výpisu zo živnostenského registra zanikla Z. W. R. platnosť oprávnení, ktoré dovtedy mal na výchovu a vzdelávanie osôb na obsluhu mobilného žeriavu výložníkového typu a vežového žeriavu výložníkového typu a na obsluhu pohyblivej pracovnej plošiny na podvozku s motorovým pohonom s výškou zdvihu na 1,5 m, a na východu a vzdelávania viazačov bremien. NIP jednoznačne potvrdil, že ani Z. W. R., ani spoločnosť XPCentrum - R., s.r.o., nemali v rokoch 2010 a 2011, oprávnenie vykonávať vyššie citované činnosti. K námietke Z. W. R., ktorú písomne podal zo dňa 11.12.2014, že nebolo potrebné, aby žeriavnik mal vystavený nový preukaz viazača bremien, lebo ten, ktorý mal vystavený pod ev. č. 048/03, zo dňa 04.10.2013, bol platný, lebo bol vystavený inou spoločnosťou podnikajúcou v tomto smere, súdu nepreukázal dostatočným spôsobom, že takýto preukaz je stále platný, pokiaľ sa aj žeriavnik zúčastňoval opakovaných školení v predmetnom odbore. Týmto mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázané, že žalovaný nezabezpečil školenia svojich zamestnancov v oblasti bezpečnosti práce - žeriavníkov a viazačov bremien, keď uvedenú skutočnosť potvrdil samotný Inšpektor IP Q., svedok J. X. na pojednávaní pri výsluchu ako svedok, a konateľ spoločnosti XPCentrum - R., s.r.o., sa snažil túto skutočnosť vyvrátiť, tým, že doložil do spisu potvrdenia z IP, avšak z týchto je jednoznačne evidentné, že všetky sa týkajú jeho fyzickej osoby, v čase, keď túto činnosť vykonával ako živnostník. Taktiež je potrebné konštatovať, že aj vydané povolenia pre Z. W. R. ako fyzickú osobu v roku 2002-2007 sú neplatné, podľa ust. § 15 ods. 8 zák. č. 124/2006 Z. z.

30. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že čo sa týka preukázania zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou podľa § 420a OZ, v tomto konaní bolo preukázané splnenie a existencia 3 základných podmienok, a to existencia udalosti, vyvolanej prevádzkovou činnosťou, to znamená, že bolo jednoznačne preukázané, že pracovný úraz sa stal žalobcovi v prevádzke žalovaného, s tým, že žalobca bol zamestnancom inej spoločnosti, nie žalovaného, ďalej bolo preukázané spôsobenie škody, a to tým, že došlo u žalobcu k pracovnému úrazu, ťažkej ujme na zdraví pri nedodržaní bezpečnostných podmienok a pravidiel v prevádzke žalovaného, čo bolo tiež jednoznačne preukázané znaleckým posudkom, odborným vyjadrením, a samotným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 3T 97/2014-315, a teda preukázaná je aj príčinná súvislosť medzi existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou a spôsobenou škodou. Škodová udalosť preukázaná tiež bola, ako aj to, že príčinou vzniku škody bola skutočnosť vyvolaná prevádzkovou činnosťou žalovaného. Žalovaný nepreukázal žiadny liberačný dôvod, pre ktorý by sa mohol zbaviť svojej zodpovednosti, okrem toho ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti.

31. K námietke žalovaného, že pracovný úraz si spôsobil žalobca aj svojim pričinením, lebo v čase úrazu nemal stáť na korbe vozidla v čase nakladania tovaru, súd prvej inštancie uviedol, že bolo preukázané, že žalovaný nakladal plechy o rozmeroch 2,5 m x 12 m, čo znamená, že u žalovaného aj v prípade mostového žeriava zn. JORD, sa tento tovar bez súčinnosti žalobcu a ďalšieho zamestnanca nedal riadne naložiť, lebo žalovaný nemal v tom čase techniku na naloženie takéhoto tovaru bez asistencie na korbe vozidla. V konaní bolo bezpochyby preukázané, že žalovaný nezabezpečil riadne školenia svojich zamestnancov oprávnenou osobou, čo v prípade, že by tomu tak bolo mohlo predísť vzniknutej situácii, najmä s poukazom na konštatované porušenia pri viazaní a nakladaní tovaru. Keby boli tieto osoby riadne vyškolené a dodržali by pokyny školiteľou, nemohli by znalci, a odborný expert konštatovať absolútne neprípustné viazanie bremena, ktoré spôsobilo posun tovaru a bremena v blízkosti osôb.

32. Žalobca v tomto konaní sa domáhal z titulu náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená pracovným úrazom v prevádzke žalovaného, zaplatacia nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 eur a súd prvej inštancie mu tento nárok priznal iba čiastočne a to vo výške 30.000 eur, v súvislosti s tým, že porušenie

ust. § 420a OZ, bolo v konaní bezpochyby a jednoznačne preukázané, teda, že pracovný úraz žalobcovi vznikol, lebo vznikol počas pracovnej činnosti žalobcu ako zamestnanca pri prevádzkovej činnosti žalovaného, v jeho priestoroch, a týmto žalobca utrpel také ublíženie na zdraví, ktoré má trvalé následky na jeho život, a ktorý ho obmedzil jednak v rôznych činnostiach, ale aj po stránke finančnej, lebo pred úrazom zarábala v priemere okolo 650 až 700 eur mesačne v čistom, čo preukázal aj výpliatnymi páskami, a po úraze bol po dobu 1 roka práceneschopný a Sociálna poisťovňa mu vyplácala nemocenské dávky v priemere okolo 199 eur mesačne, pričom žalovaný o vzniku, príčinách a dôsledkoch pracovného úrazu žalobcu vedel, ale odmietol komunikáciu so žalobcom v tomto smere, nepriznal si žiadnu zodpovednosť, pričom skonštatoval, že na vine bol sám žalobca, lebo nemal stáť na korbe vozidla, a tým sám porušil bezpečnostné predpisy. Toto jeho vyjadrenie spôsobilo, že príslušné orgány začali uvedenú situáciu šetriť v trestnom konaní, a Sociálna poisťovňa na základe svojho rozhodnutia prerušila nárokové konanie žalobcu, pretože podľa nej bolo potrebné najprv rozhodnúť o predbežnej otázke, tak ako to vyplýva zo samotného rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Na základe tejto skutočnosti sa rodina žalobcu dostala na hranicu prežitia, pretože žalobca bol nútený minúť všetky svoje úspory na platbu úveru na nehnuteľnosť, nakoľko v prípade, že by ho prestal splácať mohol prísť spolu s rodinou o strechu nad hlavou, okrem toho v čase práceneschopnosti žalobca mal dve mal. deti, syna R., ktorý navštevoval SOŠ H. v Q. M., a dcéru H., študentku Obchodnej akadémie T., a v čase, kedy sa žalobcovi úraz stal, bola jeho dcéra H. tehotná, v novembri 2011 sa jej narodil syn, vnuk žalobcu. V tom čase dcéra žalobcu mala iba 17 rokov, a on nedostával až do jej plnoletosti žiadnu dávku a musel sa na viac starať aj o vnuka. Okrem toho manželka žalobcu skončila pracovný pomer so zamestnávateľom, čo preukázal žalobca listinným dôkazom, a prišli o ďalšie finančné prostriedky, pretože po prepustení z pracovného pomeru jeho manželka mala zárobok zhruba do 300 eur, mali vysoké náklady na domácnosť, a napokon úspory nestačili ani na pravidelné platby úveru, a preto boli nútení žalobca s rodinou požiadať banku o pozastavenie splácania úveru na obdobie pol roka. Vznikom týchto situácií žalobca spolu s rodinou trpeli depresiou, najmä žalobca, ktorý nebol schopný sa postarať o svoju rodinu. Pred úrazom bol žalobca schopný zabezpečovať potreby rodiny, aj príjmami z brigádnických prác, lebo je vyučený maliar, ale túto činnosť po úraze už vykonávať nemôže, lebo má obmedzenú hybnosť nohy v členku, nedokáže vyjsť na rebrík a používať ho pri práci, nemá pri tom stabilitu a nemôže na ňom dlho stáť. Jeho zdravie bolo poškodené do takej miery, že má zohyzenú nohu, čo pociťuje žalobca takým spôsobom, že v dôsledku konania žalovaného mu boli vo vážnej miere poškodené osobnostné práva podľa OZ, a základné práva podľa Ústavy Slovenskej republiky. Od úrazu jeho chôdza je krívajúca, čím upriamuje pozornosť ľudí, pretože má obmedzenú hybnosť nohy a v dôsledku nadmerného namáhania zdravej nohy, dochádza aj k jej poškodeniu, na nohách má výrazné keloidy, je nútený nosiť aj letnú obuv s ponožkami. Z týchto dôvodov trpí aj jeho spoločenský život. Okrem toho nevie vykonávať takmer žiaden šport, môže iba obmedzene bicyklovať.

33. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobe je potrebné vyhovieť čiastočne a to vo výške 30.000 eur, keď túto nemajetkovú ujmu v súvislosti s poškodením zdravia žalobcu, v súvislosti s preukázaným pracovným úrazom vyhodnotil tak, že takáto suma je tou, ktorá prináleží žalobcovi, pretože neexistuje žiadny zákon, vyhláška, nariadenie vlády ktorý taxatívne vymedzí výšku nemajetkovej ujmy, je to iba na posúdení a úvahe súdu, ktorý o veci rozhoduje. Dospel k takému záveru, že zodpovednosť žalovaného bola porušená, nesie to so sebou riziko, že pracovný úraz sa stal v jeho prevádzkovej činnosti, pri nedodržaní bezpečnostných pravidiel, a pri ich zanedbaní, tak ako sú rozsiahle opísané v posudku znalcov a odborných vyjadreniach, a v dôsledku konania žalovaného boli vo vážnej miere poškodené týmto aj osobnostné práva v zmysle OZ a základné práva v zmysle Ústavy SR. V značnej miere bolo poškodené zdravie žalobcu, lebo má zohyzenú nohu, nemôže vykonávať tie činnosti, ktoré vykonával pred úrazom, nedokáže viesť taký spoločenský život a zabezpečiť finančne svoju rodinu tak, ako pred úrazom, toto zavinenie žalovaného vznikom pracovného úrazu nie je možné napraviť uvedením do pôvodného stavu, a preto je dôvodné žalobcovi priznať primerané finančné zadostučinenie, ktoré priznaním sumy 30.000 eur, považoval za dôvodné a preukázané.

34. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.S.P., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerene nepatrnnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Keďže rozhodnutie súdu o výške plnenia záviselo od jeho úvahy, súd prvej inštancie mal za to, že je potrebné o trovách konania rozhodnúť v zmysle vyššie uvedeného zák. ustanovenia, a z tohto dôvodu má žalobca právo na zaplatenie plnej náhrady trov konania. Trovy konania v celkovej výške 1664,04 eur, pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR

č. 655/2004 Z. z., o odmenách advokátov § 10 ods. 8, za 10 úkonov právnej pomoci po á 91,29 eur bez DPH (príprava, prevzatie zastúpenia rok 2013, písomné podanie žaloby zo dňa 20.05.2013, písomné stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 16.09.2013, písomné doplnenie žaloby zo dňa 13.05.2014, účasť na pojednávaniach vo veci dňa 12.05.2014, 08.09.2014, 01.12.2014, 04.03.2015, 25.05.2015, záverečný návrh vo veci zo dňa 31.03.2015) 10 x náhrada režijného paušálu, z toho 3 x po 7,81 eur za rok 2013, 4 x po 8,04 eur za rok 2014, 3 x po 8,39 eur za rok 2015, spolu úkony a náhrada režijného paušálu bez DPH, predstavuje sumu 993,66 eur, ďalej si právny zástupca žalobcu uplatnil náhradu cestovného autom Nitra - Nové Zámky a späť, 1 cesta 80 km, spolu 5 x t. j. 400 km, 1 km = 1,39 eur (cena 1 l PHM) x 8,05 l (priemerná spotreba automobilu) / 100, t.j. 0,118 + paušálna náhrada 0,183 (za 1 km) = 0,301 eur / 1 km, spolu 400 x 0,301 eur = 120,40 eur bez DPH, ďalej si právny zástupca žalobcu uplatnil náhradu za stratu času za cestu Nitra - Nové Zámky a späť v roku 2014, 3 x pojednávanie - 12 x 1 hod. = 12 x 13,40 eur = 160,80 eur, rok 2015, 2 x pojednávanie - 8 x 1 hod = 8 x 13,98 eur = 111,84 eur, spolu 272,64 eur bez DPH. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania tak, ako si ju právny zástupca uplatnil, úkony + cestovné náhrady + náhradu za stratu času spolu bez DPH je 1386,70 eur + 20 % DPZ predstavuje sumu 1664,04 eur, ktoré trovy konania je žalovaný povinný podľa § 149 ods. 1 O.S.P. zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu, ktorý má vedený v ČSOB, Q. M., č. ú. Z.: Y XXXX XXXX XXXX XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

35. Žalobca bol v tomto konaní oslobodený od zaplataenia súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i), zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, a preto o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh žalovaným súd prvej inštancie rozhodne osobitným rozhodnutím.

36. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca v zamietajúcej časti, žiadal rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol, že k sume 30000 eur, ktorú mu priznal, dospel na základe svojej úvahy, pretože neexistujú žiadny zákon, vyhláška, nariadenie vlády, ktorý taxatívne vymedzí výšku nemajetkovej ujmy, je to iba na posúdení a úvahe súdu, ktorý o veci rozhoduje. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, vec správne skutkovo a právne posúdil s výnimkou rozsiahlosti a závažnosti miery, v akej boli porušené jeho osobnostné práva, čo následne malo vplyv na priznanie výšky nemajetkovej ujmy. Má za to, že mu bola spôsobená nemajetková ujma v závažnejšej miere ako k tomu úvahou dospel súd prvej inštancie. Poukázal na to, že len jeho strata na zárobku za obdobie PN počas pracovného úrazu, t.j. takmer 12 mesiacov bola mesačne vo výške cca 500 eur, t.j. spolu takmer 6000 eur, ktoré mu doteraz žiadny subjekt nevyplátil. Úrazové dávky mu boli zo strany Sociálnej poisťovne vyplatené až na jeseň v roku 2014, teda 3,5 roka o úraze, kedy mohol o prvýkrát splatiť časť dlhov, ktoré ako rodina počas jeho ON nahromadili, keďže žili na hranici prežitia. Zásahy do jeho osobnostných práv sú dlhotrvajúce a trvajú dodnes. Uviedol že by sa nemusel domáhať priznania finančného zadosťučinenia v takom rozsahu, keby bol žalovaný ochotný spolupracovať aspoň čiastočne ohľadne šetrenia vzniknutého pracovného úrazu s ním, jeho zamestnávateľom, Inšpektorátom práce a Sociálnou poisťovňou. Iba z dôvodu nespolupráce a odmeraných stanovísk žalovaného mu Sociálna poisťovňa odmietla vyplácať úrazové dávky a ďalšie sociálne dávky z titulu pracovného úrazu, pretože žalovaný zaujal obranný postoj, že on nič vo svojej prevádzke neporušil a za vznik úrazu si je zodpovedný iba on sám. Z toho dôvodu bolo konanie v Sociálnej poisťovni prerušené až do ukončenia vyšetrovania. V prípade, že by žalovaný prijal svoju objektívnu zodpovednosť, mohol on poberať sociálne dávky, ktoré by takmer v plnej miere pokryli jeho stratu na zárobku a jeho rodina sa nemusela zadĺžiť.

37. Proti rozsudku podal odvolanie vo vyhovujúcej časti žalovaný, žiadal rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca utrpel pracovný úraz pri plnení svojich pracovných povinností pre svojho zamestnávateľa W. s.r.o.. K úrazu došlo v areáli jeho firmy, keď na vozidlo žalovaného, patriace jeho zamestnávateľovi bol žeriavom nakladaný materiál, pričom posun materiálu si riadil žalovaný, ktorý stál priamo na korbe vozidla. Zamestnávateľ žalobcu vykonával školenia pracovníkov ohľadne spôsobu nakladania a vykladania tovaru. Žalobca nepostupoval pri nakladaní tovaru s náležitou odbornou starostlivosťou a v súlade s predpismi o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, keď mal a musel vedieť, že v čase nakládky tovaru sa nemá zdržiavať na korbe vozidla, a ak sa zdržiaval, mal sa riadiť bezpečnostnými predpismi. Porušenie bezpečnostných predpisov žalobcom vyplýva aj z Protokolu Inšpektorátu práce Nitra, ktorý konštatoval, že žalobca sa zdržiaval v nebezpečnej blízkosti plechov. Z Dodatku Inšpektorátu práce vyplýva, že žalobca nepoužil pridelenú pracovnú obuv. Zo spisového materiálu vyplýva viacero porušení bezpečnostných predpisov, preto nie je zrejme z akého dôvodu sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobcu. Poukázal na to, že súd prvej inštancie uviedol,

že posudzoval nároky žalobcu podľa § 420a OZ. Toto ustanovenie pripúšťa jediný dôvod liberácie spod zodpovednosti - ak ten kto spôsobil škodu, preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného. Možno konštatovať, že sa spod objektívnej zodpovednosti liberoval, pretože preukázal (výpoveďou svedka Z.. R., Protokolom Inšpektorátu práce), že žalobca si škodu spôsobil sám, pretože u neho neboli zistené žiadne nedostatky, ani porušenia v súvislosti s úrazom žalobcu. Uvedený protokol bol ako jediný vypracovaný bezprostredne po úraze žalobcu. Žalovaný ďalej uviedol, že z trestného konania vedeného proti jeho zamestnancovi H. X. vyplýva, že vzhľadom na uzavretú dohodu o vine a treste je jediným zodpovedným za pracovný úraz žalobcu je žalovaný a jeho zamestnanec. Rozsudok pri uznaní viny H.a X. v uzatvorenej dohode o vine a treste je rozsudkom o individuálnom zlyhaní jednotlivca, ktorým bol žeriavnik H. X. a nejde o objektívnu zodpovednosť zamestnávateľa - žalovaného. Poukázal na to, že H. X. sa v trestnom konaní vyjadril, že uznal svoju vinu kvôli svojmu subjektívnemu pocitu, že čiastočne mohol zabrániť tomu, aby žalobca bol na korbe vozidla. Necítil sa však výlučne zodpovedným za pracovný úraz žalobcu, mal iba pocit spoluviny. Ďalej žalovaný uviedol, že v jeho prevádzke nebolo bežné, aby pri nakladaní tovaru boli pracovníci prítomní na korbe vozidla, avšak zamestnanci spoločnosti W. s.r.o. to tak praktizovali, napriek vykonaným školeniam. Konštatoval, že žalobca uviedol, že na korbe vozidla sa nachádzal z dôvodu, že žalovaný nedisponoval technikou potrebnou na naloženie nákladu väčších rozmerov, toto tvrdenie však bolo vyvrátené výpoveďou svedka F.. Žalovaný ďalej poukázal na to, že bolo preukázané, že preukaz H. X. na výkon práce žeriavníka bol vydaný neoprávnenou osobou spoločnosťou 3P O. - R. s.r.o., ktorá podľa vyjadrenia Národného Inšpektorátu práce Košice nemala na vydanie takéhoto preukazu oprávnenie. Táto spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňa 30.04.2009 s jediným spoločníkom a konateľom Z.. W. R.. Oprávnenie na vydávanie preukazov a výchovu a vzdelávanie žeriavníkov mal Z.. W. R.. Skutočnosť, že preukaz bol vydaný spoločnosťou 3P O. - R. s.r.o. je iba administratívnym pochybením Z.. R., nemala však žiadny vplyv na schopnosti, zručnosti, vedomosti a kvalifikáciu žeriavníka X., pretože tento bol vyškolený a zaškolený podľa predpisov. Navyše mostové žeriavy nie sú zaradené do výchovy a vzdelávania podľa vyhlášky č. 355/2007 Z.z., s ktorou sa zrejme súd prvej inštancie neoboznámil. M. X. disponoval platným oprávnením na viazanie bremien vydaný organizáciou R. F. - N. & S, opak preukázaný nebol. Žalovaný namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, keďže išlo o pracovný úraz pri plnení pracovných povinností, v zmysle § 195 ods. 1 Zákonníka práce zodpovedá za škodu vzniknutú pracovným úrazom zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase úrazu v pracovnom pomere. Žalobca bol zamestnancom spoločnosti TOPNAD s.r.o., preto mala byť žaloba zamietnutá pre nedostatok pasívnej legitímácie. Uviedol, že nie je možné, aby sa žalovala náhrada nemajetkovej ujmy podľa Občianskeho zákonníka, keď ujma vznikla pri plnení pracovných úloh žalobcu. Zákonník práce má ako špeciálny právny predpis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku postavenie nadradeného právneho predpisu v súlade so zásadou lex specialis derogat legi generali. Občiansky zákonník by sa teda použil v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy iba v prípade, ak by vzniknutá škoda nebola spôsobená pri plnení pracovných povinností pre zamestnávateľa. Iba v takom prípade by si žalobca mohol uplatňovať nároky na náhradu nemajetkovej ujmy priamo u žalovaného. Žalobca sa mal najprv obrátiť na súd žalobou o náhradu škody z pracovného úrazu proti svojmu zamestnávateľovi - spoločnosti W. s.r.o. a následne si spoločnosť W. s.r.o. mohla uplatňovať podľa § 219 ods. 1 Zákonníka práce regresnú náhradu voči spoločnosti žalovaného a to na základe príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 a nasl.).

38. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 04.08.2015 súd prvej inštancie v zmysle § 166 ods 1 OSP rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh v sume 1800 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 71/1992 Zb. oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku a keďže súd žalobe čiastočne vyhovel, bolo potrebné zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku z prisúdeného nároku žalovaného. Súdny poplatok stanovil podľa položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6 % z priznanej sumy 30000 eur.

39. Proti dopĺňaciemu rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že podal odvolanie voči rozsudku v merite veci, pričom posúdenie veci v merite a rozhodnutie o žalovanom nároku má vplyv i na rozhodnutie o poplatkovej povinnosti.

40. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je

potrebné podľa § 389 ods. 1 CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a nedostatočné právne posúdenie.

41. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci použitím Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30.06.2016. Následne bol prijatý nový procesný predpis - Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z., a ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016 a vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

42. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd neprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

43. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

44. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

45. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

46. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

47. Zákomom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok

riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

48. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

49. V danej veci je nesporné, že predmetom konania je odškodnenie poškodenia zdravia žalobcu, ktoré vzniklo ako pracovný úraz pri plnení pracovných povinností žalobcu pre jeho zamestnávateľa spoločnosť W. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok titulom náhrady škody podľa § 420a OZ. Absolútne sa nezaoberal právnou úpravou podľa Zákonníka práce, žiadnym spôsobom sa nevyporiadal pracovnoprávnou úpravou, keďže išlo o pracovný úraz. Neujasnil si dostatočne právne posúdenie veci z hľadiska zistených skutkových okolností, ani z hľadiska námietok a obrany žalovaného.

50. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, keďže sa vecou nezaoberal komplexne, nezistil či žalobcovi boli vyplatené nároky titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia a v akej výške, či prebiehali aj iné konania týkajúce sa iných právnych nárokov v súvislosti s predmetným pracovným úrazom.

51. Súd prvej inštancie si neujasnil aké nároky v súvislosti s poškodením zdravia si v zmysle príslušných právnych predpisov môže poškodený uplatňovať, či je možné si uplatňovať nároky za poškodenia zdravia aj súbežne (podľa Zákonníka práce, podľa Občianskeho zákonníka ako škodu - § 420, § 444, § 427 a iné, a ako nemajetkovú ujmu, odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia), čo sa odškodňuje v zmysle každej konkrétnej právnej úpravy, za splnenia akých podmienok patrí každé konkrétne odškodnenie poškodenému. Nezaoberal sa tým, či si žalobca uplatnil u svojho zamestnávateľa nejaké nároky v súvislosti s pracovným úrazom, čo mu bolo vyplatené. Vo vzťahu k jeho vtedajšiemu zamestnávateľovi o akú zodpovednosť ide.

52. Treba dať za pravdu žalovanému, že súd prvej inštancie si osvojil výlučne argumenty žalobcu a s obranou žalovaného v konaní sa nevyporiadal dôsledne. V odôvodnení rozsudku neuviedol svoje úvahy a názory ohľadne tvrdení a argumentácie žalovaného. V tomto smere je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov.

53. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovení Zákonníka práce je pracovný úraz poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s ním, nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov. Za pracovný úraz treba považovať aj úraz, ku ktorému došlo pri plnení pracovných povinností zamestnanca. Ide o objektívnu zodpovednosť zamestnávateľa, jej predpokladom nie je zavinenie, ani protiprávnosť. Na zodpovednosť sa vyžaduje vznik ujmy, škodná udalosť a príčinná súvislosť medzi škodnou udalosťou a škodou. Ďalším predpokladom tejto zodpovednosti je, že musí ísť o zamestnanca v pracovnom pomere, alebo inom právnom pomere a k pracovnému úrazu došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením pojednávajúcim k otázke zodpovednosti za škodu, avšak Zákonník práce ako špeciálny právny predpis upravuje otázku zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla pracovníkovi pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s nimi a pri odškodnení za pracovný úraz je potrebné vychádzať so zákona o sociálnom poistení, ktorý má postavenie osobitného zákona k Zákonníku práce.

54. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu, dokazovanie doplní v naznačenom smere, svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pričom sa vyporiada aj s tvrdeniami žalovaného v priebehu konania i v odvolaní proti rozsudku a rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

55. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).